

учч

Тая

матана!

ТРИТЕ ПЪТЯ.

Вели Багдадски

с. Савинско,
рн

11 година.
21 лекция на Общия клас
24. II. 1943 год.
Сряда 1 ч. с.
Изгрев, София.

ф. 1534К оп. 1 а е учч

ОТЧЕ НАШ.

Вие сте писали кога се е родило невежеството. Може ли сиромашията да се яви преди богатството? Може ли човек да бъде сиромашкогато никога не е бил богат? И може ли да бъде богат, когато никога не е бил сиромаш? Изобщо, човек, като дойде до известно положение, мисли, че знае. То е общо понятие, че знае. Че знае нещо, знае, но има неща, които не знае. Той казва: Аз зная какво нещо е животът. Обикновения живот, който той живее, може да знае, но за онзи, необикновения живот, какв може да знае? За своя живот може да знае, но какво можем да знаем за ангелите живота на ангелите? Може да предполагаме, но неговото предположение не една сигурност. Той не е бил между ангелите, не е бил в тяхното училище. Той може да си предполага, че е бил между микробите, но той не знае какво са те. Той предполага, че са малки същества, но не е бил между тях. Какво мислят те, как са те организирани, той не знае. Да допуснем, че имате известни процеси. Най-простият процес: две плюс две равно четири, $2+2=4$, $2-2=0$. $2 \times 2=4$, $2:2=1$. Ние знаем този процес събирането.

Имате линията А, Б..... имате геометрическа форма. Може ли да кажете каква е тази крива линия. Представете си, че това е един човешки гръбнак. Тази линия е човешкият гръбнак. Тази кривина е гръбът. Изкривен е този гръб. Защо е крив гръбът му. Не трябва ли да бъде крив? Той трябва да има известно отклонение от гръбначния стълб. Каква трябва да бъде тази кривина? Пом на човека е крив гръбът, какво показва? Ако е много крив, много е слаб. Насиране е. Тогава има две противоположности: Ако гръбът е много крив, задницата ще бъде много издадена. Или, може би, този човек да е много натоварен, с голям товар и като се навежда, тогава задницата изкача навън. Има си причини, или коремът му изкочил напред, наука е това. Защо изкача напред? Или пък гърдите му са сплескани. Какво показва тази крива линия? Може да се предаде това в числа. Може да са гърдите широки или тесни. Вие това считате за празни работи. Не са празни работи, те са много пълни работи, най-научни работи.

Ако някой даде такава една задача, красива форма направена, от злато, но отровно съдържание и отрицателна мисъл. Златна е формата, отровно е съдържанието, отрицателна е мисълта. Как ще го разрешите това? Вие казвате, човек трябва да бъде силен. Казвам, силата ограничава. Казвате: Този е разумен. Разумността освобождава, или казвате: той има силен дух, щом е силен духът, ти бъди уверен, че този силния дух, ще се качи на гръба ти и ти ще бъдеш товарно животно, а пък той ще те ръководи. Значи, духът в човека го освобождава, а пък неговата сила го по-

заробва. Силата, която човек има в себе си, го тика в известни ограничителни условия. Силният човек се ограничава. Щом има някаква война, то веднага се ограничава. Всичкият му ум се съсредоточава в войната. Ако излезе тази война сполучлива, той ще вземе контролуцията, но ако го обият, сега в живота всеки един от вас, е личност на цяла държава. Там има цар, царица, после има министри, после има извесен бюджет и така нататък. В тази държава има всички социални проблеми, които се разрешават. Вие ще кажете, какво нещо е човекът: Цяла една държава е човекът. Та сега се приполичаваме при една област, която е материална. Всяко едно квадратче на човешкото лице, показва едно състояние. Има три състояния: или човек дълбоко е затънал в материята, или, че има сила и се вижда качеството на тази сила или това квадратче показва разумност. Ако кожата на човека е много груба, това показва неговата сила. Онези тъкачи, работници в него, не са си довършили работата както трябва. Като им казал господарят да направят дреха, те са я направили оттук и оттам. Тъкачите не са направили дрехата както трябва и господарят не разбира. Тази дебела та кожа донякъде работи, но не си свършила работата както трябва. Тя струва много скъпо на господаря си, много малко приходи дава. Грубата кожа много работи, малко приходи има. Господарят казва: Направете помодерна къща, в която може да живея. Събрали се слугите, но невежи и му направили къщи. Прозорците не поставили както трябва - очите. Слушалките не са направени както трябва - ушите. Челото му е направено малко сбутано, и главата му е оттук оттам малко соутана. Човек, влязъл в тази колиба, седи вътре и не може да се съобщава с невидимият свят. Казва, защо Господ направи тази къща така? - Твоите работници хем ти взеха парите, хем не ти направиха къща на свят. Казваш, защо ми трябва такова тяло. Какво трябва да правиш? Влязъл си в къщата, платил си парите да излезе от вън още по-лошо. В къщата лошо, но отвън е още по-лошо. Ще се заемем сега сам да поправим къщата си като майстор. В природата има един закон, когато слугите не извършат една работа, господарят поправя всички погрешки. Ще поправим прозорците, тавана, дъшемето, навсякъде ще поправим и ще кажеш тези майстори никак не им дошло на ум, толкоз пари ми взеха, ти ще поправим всичко и след като поправим, ще се научим как да правим къща. Като станеш майстор, втори път като си заръчваш къща, ще оставиш ли майсторите да направят както искат, каквото Господ даде. Ти ще проверяваш, ще бъдеш ориентиран.

Ние се спираме сега върху въпроса: дълбоките работи в света, ние не ги разбираме. Вие не разбирате отношенията на вашите чувства. Заражда се в вас едно желание. Вие не го знаете към кой процес спада. Някой път казвам: на всяко свое желание не давай ход. Защо? Ти казваш искам да ям. Че искаш да ядеш, то е право. Че днес трябва да ядеш 3 пъти в реда на нещата. Трябва три пъти да ядеш, но трябва да знаеш през

4

През кое време и какво да ядеш. Ако ти влезеш в една гостилница и кажеш на гостилничаря да прави каквото той намери за добре, той като намери нещо съгласно, от което най-хубавото е изядено, нещо е останало, ще ти даде останките. И може би като ядеш от това ядене, нещо в тебе ще ти каже, не го яж. По-добре плати на гостилничаря и нищо не яж. Ако ядеш от него, ще платиш 10 пъти повече, отколкото като ядеш. Ще кажеш как така? Ти след като ядеш, почва да те боли корема, диария, свиване на корема, това онова. Питам сега, ако вие се влюбите в една паница ядене, знаете ли какви ще бъдат последствията? Казваш, аз се влюбах в една паница, нищо, радвам се, че си се влюбил. Но ти разбра ли каква е тази паница? Казваш, хареса ми тази мисъл. Ти разбра ли тази мисъл? - Ти разбра ли, това желание? - Ти проникна ли в мисълта му? -

При сегашните условия, ние имаме една механическа наука, ние постоянно запитваме Господа, защо така създаде света. Запример, често съм правил опити с висша математика и съм забелязвал, като отворя някоя страница на висшата математика и работя, забелязвам, дойдат някои процеси в мене, дойдат някои мисли. Това, в което ти не мислиш, ти не го разбираш, и тогава ще се спреш. Но има неща, които разбираш и пак трябва да се спреш и ще се правиш уж, че не ги разбираш. Ако ти дойдеш до една пропаст, по нататък от пропастта можеш ли да отидеш. Ще се спреш. Често в математиката са засегнати известни психологически въпроси, които са на края на природата, по нататък не можеш да отидеш. Мислиш, мислиш, и понататък не можеш да ходиш, Можеш да ~~ххххх~~ ^{чоплиш} колкото искаш, но в това чоплене, никакъв резултат няма. Запример ти можеш да мислиш, какво нещо е смъртта. Зад смъртта ти не знаеш какво има. Казваш Вечен живот, ти не знаеш какво има зад вечния живот. Казвате: Зад живота има вечен живот. Тогава каква е разликата между временния и вечния живот. Временния живот е пълен с известни утайки, с една материя, която трябва да очистиш, за да остане животът, а пък вечният живот е пречистен живот. Но, и в този временния процес на живота, онзи живот, който ти изваждаш, той прилича на вечния живот, единородни са. Та казвам, при тези разсъждения, пълно разбиране трябва да имате. Някой казва, че трябва да живеем. Ако ти живееш добре, то е заради тебе. Какво означава доброто? Доброто, това е известен процес. Трябва да живееш добре, защото, ако не живееш добре, ти ще имаш известни последствия. Някой казва, защо трябва да живее добре. Той мисли, че да живее добре е механически процес. Да даваш нещо от себе си, това не е добро. И да вземаш нещо от вън, това не е добро. Доброто е един процес, който запазва вечния живот, вътре в тебе. Добро се нарича това, което запазва вечния живот в тебе, да не го изгубиш. Ако ти изгубиш своето добро, ти ще изгубиш вечния живот. Чрез доброто си, съхраняваш живота си, чрез доброто организма се подпомага да не изгуби връзката си с живота. Доброто е за интереса на

~~Някои казват~~ на човека, за интереса на неговата душа. Колкото си по-добър, толкова по-дълго време ще живееш. От сегашните хора, някои са добри до 40 години. От 40 години не са добри и умират. Някои са добри до 10 години и след 10 години умират. Някои са добри до 80 години и след 80 години умират. Да кажем, че си живял 84 години и изгубиш доброто, имаш нула в това отношение. Питам, какво си спечели? Да кажем, че вие функционирате с един капитал от 40,000 лева. 40 години сте функционирали с 40 хиляди капитал, и след 40 години, ще си направите един баланс. Нямата нито загуба, нито печалба, имате нула. Друг 10 години функционирал с капитал 10 хиляди лева и заминал, друг 84 години и функционирал с 84 хиляди лева капитал и си е заминал. И тримата какво са спечели? Нищо. Да допустнем, че 40 години се учиш и в края на краищата, ти имаш една нула. Казваш всичко е празно, както Соломона. След като се е учил, учил, казва, всичко е празно. И че животът, както е нареден, няма никакъв смисъл. И след Соломона, мнозина казват, че животът няма смисъл. Хубаво, тогава ако животът няма смисъл, защо живеем тогава. Сега в какво отношение Соломон трябва да бъде меродавен. Той казва, "Суета на суетите". Такъв живот, какъвто Соломон е живял, то е живот на суетите. Животът на Соломона е суета на суетите. Животът, на всеки един както живее като Соломона е суета, нищо повече. Един порочен живот е суета на суетите, нищо повече. Природата, какво има зад суетата, тищо. След като си се обезверил, какво очакваш? След безверието, може да има още една стъпка, много малка е тя и ще престане да си безверник, няма да бъдеш вярващ. Ще престанеш да си безверник, без да си вярващ. Да изтъкувам това. Безверникът, това е един трън, забит в крака. Какъв е смисълът на безверието? Произвежда в крака ти болка. След като извадиш този трън от крака ти и се махне болката, какво става с тръна? - Изважда този трън от крака ти, и се махне болката. Какво ставаш тръна? Турят го в огъня и го изгарят. След това какво ще стане с тръна? Този трън ще се превърне на своите елементи, от които е станал. Ти ще му кажеш, още веднаж в крака на един философ, да не влизаш, защото ще станеш на своите елементи.

Сега изводът, който трябва да направим е: Ако вие с вашето съзнание, ако вие с своето съзнание влезете в петата на един ангел, или светия, или Божество, какво ще стане с вас? С всяко едно престъпление в съзнанието си, ти можеш да повредиш петата на някое напреднало същество. Ти си свободен да направиш това, но онзи, в чиято пета си влязъл, ще те извади и след като те извади ще те погледне, той има пещ и ще тури в огъня, Ни най-малко няма да му мръдне окото, дали ти ще страдаш или не. Ще каже: Както ти ми причини страдание, така и аз ще те тура в огъня. Де ти е мястото. Мястото не е в петата. Ще те тури вътре в огъня. Вие ще кажете, защо страдам?

Ще дам един научен пример: Знаете ли защо страдате? Ние не сме дошли още до края. Когато вие дойдете до известно място, дето вече не можете да мислите, казвате. Не разбирам тази работа. Тогава ще се спрете и ще се върнете назад. Излезте оттам, дето сте влязли. Някой път у вас се заражда желание да изучите нещата. Има нещо, които не трябва да изучиш. Да кажем, че има една златна форма с отровно съдържание, вие искате да го опитате. Но нямате един разумен метод да го опитате. Някои казва, чакай да го облизна. Да кажем това е азотна киселина, или сярна киселина. Вие искате малко с езика си да го облизнете. Казвате малко да облизна, да видя какво е. Знаете ли какъв ще бъде резултатът? Много пъти в природата има такива затворени шишета. От вън формата е златна, но съдържанието е отровно. Има киселини ~~киселини~~. В астралния свят ~~има~~ които са 100.000 хиляди, 200.000 хиляди, 300.000 пъти по силно от киселините на физич, свят. Ако отвориш малко, ще носиш последствията от тази малка миризма. Когато Мойсей тури онзи закон на пожеланията, той не е обяснил този закон. Той казва: "Не пожелай онова съдържание, което е турено в златните форми. Смисълът на това съдържание е разумно, за онези които са турили това съдържание вътре. Този смисъл за тебе ще ти коства живота." Ти най-първо ще намериш онзи, който е затворил това шише и като го намериш, няма да буташ шишето, ще видиш надписа на това шише, кой го е направил, какво е, ще намериш това лице и ще му дадеш. Ако той не иска да ти обясни никак, не се занимавай с намереното шише. Ти казваш, чакай да го поразтворя малко. Както двама оългари, в колибите намерили бомба, пръснала се бомбата, защото казали чакайте да я почвърква малко. След като изпитали тази форма, пострадали.

Вие сте в един свят, дето съществува робство. Навсякъде съществува робство. Вие проповядвате, че има свобода. Че кой от вас е свободен? Онзи, който има да дава на банкера, свободен ли е? Заробила го банката в един порядък. В една християнска култура имаш да даваш на един банкер 100,000 лева и то с 25% лихва. Ти си един чиновник, който вземаш една 5-10 хиляди лева или ти си един свещеник, но свободен ли е свещеникът. Свещеникът не е свободен. Не е свободен да облече дреха, каквато той иска. Той ще пита владиката, и каквато дреха иска владиката, такава ще облече, според дадения образец. Нито един от вас не е свободен. Говорите за свобода. Две сестри си говорят и по едно време прекъсват, казват иде една сестра, и двете сестри заемат една поза, като че нищо не са говорили. Онази която иде си казва: Може да са говорили нещо за мене, тя не е свободна. Други две сестри; които мълкват, си казват: Тя може да открие нещо от това, което говорим, и те не са свободни. Вие казвате, че са свободни. Ти отиваш при Господа, молиш се, молиш се, уплашиш се, казваш; Я ме послушай, я не, и се изпълниш с страх. Между хората не си свободен. При топлината не си свободен. При студа не си свободен, при

при майка, си не си свободен, при баща си не си свободен. При сина си не си свободен. Питам де е свободата тогава? Аз не искам да изнасям едно противоречие. Искam да изнеса фактите както са. Колко плитка мисъл: всеки един мисли, че е свободен. Ти може да си представиш, че си повече ограничен отколкото си. Но в дадения случай, трябва да знаеш в какво седи свободата. Писанието казва: Дето е Духът, там е свободата. Дето има сила, има ограничение. Дето има дух, има свобода. Питам тогава, дето има разумност, какво има. Какво отношение има разумността към Духа? Има тясни отношения. Вие всички мислите за резултатите. Вие мислите само когато дойдат някои резултати. Ти имаш едно шише, изтървеш го, счупи се. В шишето има съдържание масло, то се разлива. Като го счупиш, ставаш сериозен, казваш отиде маслото. Казваш, защо минах по този път, защо не минах по друг? Отиде маслото. Питам този род разсъждения какво допринася. Ти казваш: Ще имам една опитност в живота. Благодарим за такава опитност. Как да се утеши онзи човек, който е счупил шишето с розово масло. Счупването на това шише с розовото масло, в тази област, ще произведе известно влияние, върху всичките разбойници, които са там. Ще произведе влияние върху тяхното ооръжение и следователно, тези разбойници, които досега ояха наклонени да убиват хората, те след като помирисаха розовото масло, казват: Не ни трябва вече разбойничество, ще започнем да мислим за други работи, а любов. Ти казваш; Аз счупих шишето с маслото, казвам за добро е. Минавам и виждам, че всички тези разбойници, турят идеята за добрия живот. Казвам. от две злини, избери по-малката. Ти казваш, трябваше ли да се счупи шишето с розовото масло. Казвам, ако имаш пари, ако имаш по-голямо оогатство, по-добре е да се счупи шишето с маслото, но ако не носиш никакво оогатство друго с себе си, не счупвай шишето с маслото.

Аз ще ви приведа друг аргумент, че счупването на шишето, спасява хората. Ти казваш; Как така счупването на шишето да спаси хората. Христос като страда от такава смърт, освободи хората от страдания. Счупи се неговото шише, всичкото му оогатство изчезна, животът му отиде, той умря на кръста. Чрез всичките Негови страдания, хората се спасяват. С своето смърт, той изкупи хората от греха, от разбойниците. Някой ще каже. Нямахте ли Христос сила да спаси света. Ако с сила можеше, защо не дойде с войската си, а дойде да плаща с страдания? - Защо трябваше да страда, да спаси света? Този въпрос така зададен, е от глупавите въпроси. Ще ви докажа защо. Ако някой човек падне в някой кладенец ти с пушкили ще кажеш да излезе, или ще му спуснеш някое въже. Ще му кажеш ли като вземеш пушката в ръцете, излезили ще те утрепам. Може ли да го накараш с своята пушка да излезе из кладенеца навън. Ако го срещнеш на равно място, той ще хукне да бяга, но в кладенеца, дълбок 25 метра, ако го накараш с пушката да излезе, ще може ли? - Някой от вас питат така, не можеше ли Христос да спаси света чрез сила, то е все едно, да накараш някого да излезе из кладенеца с пушка. Това е съвсем дърв

дървена философия. Като сега разсъждават хората, то е дървена философия. Учените хора, когато разрешават някои мъчни задачи, те са ги така разрешили, че аз понякога път аз се смея върху някоя научна задача. Виждам, че той доказва нещо, но по този начин, то не трябва да се доказва. По този начин той нищо не доказва. Запример, ако се намали пространството на едно нещо, какво ще стане с него? Ще расте на височина. Запример, защо американците си правят високи къщи-небостъргачи. Причината е, че те нямат място. Вследствие на това те растат нагоре. Ако имаха широко място, те ни най-малко не щяха да правят тези небостъргачи, понеже, имат малко място, а пък много е скъпо. Един квадратен метър, там е цяло състояние за човека. Един квадратен метър, да имате там в Бродуей, то цял живот щяхте да прекарате. Там един кв. метър струва 25-30 хиляди лева. Как няма тогава да правят тези американци тези небостъргачи нагоре. Аз правя своите заключения. Някои хора са високи, малко пространство имат, от долу нямат широко пространство, отиват нагоре. А пък някои са къси, казвам, широко пространство имат отдолу, много място имат, не искат да градят нагоре. Турците казват: Ниските хора са бела на Господа, ниските хора са хитри. Най-късият знаете ли кой е? - Дяволът е най-късият човек. Най-низкият човек, е дяволски. Като отиваш при него, ще имаш бела. У турците казват: "Най-низкият човек, е бела на Бога". Та казва: Вие седите и си гледате ръцете. Знаете ли какво значение имат тези пръсти? - Ако ръцете са станали прозрачни, знаете ли какво значение има? - Погледнете се в огледалото, някои път се харесват, някои път не. То е цяла наука. Някои път очите са хлътнали, някои път са изпъкнали. Някои път косата ви е побеляла, по-червена или по-тъмна. Ръката ви е топла или студена, краката ви истиват. Това са все процеси, които имат значение. Това са естествени процеси. Голямата горещина в краката е неестествен процес; студените крака също. Очите да хлътнат и това е неестествен процес и ред други процеси, които стават се дължат на онези естествени положения на нашите мисли и чувства, в съчетанието на мислите и чувствата. Има известно съчетание на мислите, което може да внесе цяла отрова в тебе. Има известни мисли и чувства, които като съединиш, ще направиш най-ужасната отрова, отровна киселина, с която можеш да отравяш организма си. Не може да мислиш каквото искаш, не може да чувствуваш, каквото искаш. Ако ти си свободен в своята мисъл, не можеш да бъдеш свободен в своите чувства. И ако ти си свободен в своите мисли и чувства, не можеш да бъдеш свободен в своите постъпки. Ако си свободен в своите постъпки, ти не можеш да бъдеш свободен в своите мисли и чувства. Ако ти направиш едно престъпление, да убиеш някого, ти вече не си свободен, тревога има в тебе, понеже има закон, затвор. Свободен си да го удариш, но

се въздържа, ограничава се. След като се ограничиш в своите постъпки, ти си свободен в своята мисъл, ^{да} вървиш свободно, мислиш свободно, да чувствуваш сво^{да} едно. Вие не се спирате да мислите дълбоко защо трябва да се въздържате. Трябва да се въздържа^{ме} в постъпките си, за да бъдем свободни в мислите и чувствата. И ако мислиш да направиш нещо, ти си свободен да го направиш. Но ще ограничиш своите мисли и чувства. Ако ограничиш своите мисли и чувства, свободен си в своите постъпки. Свободата в своите мисли и чувства, ще произведе ограничения в твоите постъпки. А пък някои път ^{твоята} постъпка ще произведе ограничения в твоите мисли и чувства. Тогава де е свободата? - Свобода се нарича това, което дава свобода едновременно на мислите, чувствата и постъпките. Когато постъпката освобождава мислите и чувствата ти, тази постъпка е права. Ако една мисъл, едно чувство, правят постъпката свободна, тези мисли и тези чувства са прави. Когато постъпката не произвежда никаква реакция, тази постъпка е права. Така, че може да проверите от постъпките своите мисли и чувства. И от вашите мисли и чувства да проверите вашите постъпки. След това може да проверите какви ще бъдат вашите отношения към Бога. Ако вашите мисли, чувства и постъпки са прави, тогава може да имате право отношение към Бога. Бог е едно същество в света, което обича абсолютната чистота, хармония и права мисъл. Бог не обича абсолютно никаква дисхармония. Бог за грешните хора има само едно понятие, като отрицателни места, той ги държи далече от себе си, той не иска да се занимава с тях, но силата му е там. Някои път ще прати някого да ги реформира. Ако мислите, че Бог се занимава с тези които вършат престъпления - не. Той не се занимава с престъпленията. Изводът, който ще направите е: Щом те е турил Бог в света, не ставай трън в петата на Божественния организъм, нито в своята мисъл, нито в своите чувства, нито в своите постъпки. Бог е същество най-чисто, най-светло същество, никаква лоша мисъл, никакво лошо желание, никаква лоша постъпка, не може да остане при Него. Следователно тази лоша мисъл ще се върне с всичката своя мощ върху тебе и ще те порази. Ако ти препратиш доброто към Бога, то ще се увеличи. Всяко нещо, което отива при Бога, ще се увеличи. И злото ~~се~~ увеличава, и доброто се увеличава. Ако ти пратиш към Бога една хубава мисъл, чувство или постъпка, то ще се върне върху тебе. Или казано другояче: Посей житото в земята и това жито ще ти придаде. Ако ти посееш една нива с магарешки тръни, каква печалба ще имаш. Трябва да имате една философия за живота, едно правилно разбиране. Аз заоблязвам вие по някой път идвате до едно положение на изтощената почва. Някои се моли, моли и казва: Не ме слуша Господ. По този начин не трябва да се молите. Не е в многото

моление, дългите молитви не са хубави. Един се е молил в църквата: Свещениците излязли навън да не го слушат, с глас се е молил. Всички излязли из църквата, дошъл един и му казал: Каква ти е болката? - Имам да давам, ще ме затворят - колко? - Толкова. - на вземи ги и млъкни. Онзи казва, послуша ме Господ. Благодарение, че този добрия човек е с развито ухо и не иска да чува кръсък. Предпочита да плати за теб. Агнѐт се моли на Господа: Господи, освободи ме. Не искам да ме заколят хората. Няма нито глас, нито слушание. Причината е в самия човек. В него няма условия. В всички свои постъпки, човек трябва да върви в Бож, път. Вие имате известни възгледи. Тези ваши възгледи трябва да ги замените с нови, да направите една основа. Трябва да съблечете ваши стари дрехи, да идете на баня. Измийте се хубаво, облечете новите дрехи, а пък старите бракувайте, защото те вече не са хигиенични. Тази нехигиеничната дреха, е следната: Вие седите и казвате: Никой не ме обича, не ме обича и Бог. Може-ой има 10-15-20 души да не ви обича, но не може да кажете, че 1000 хора ви мразят. Това, което казвате е преувеличено. Може би двама души да ви мразят, но не може да кажете, че всички хора ви мразят, то е фалшифо заключение. Ако погледнете по-дълбоко, вие ще видите, че тия хора, които ви мразят, то ще бъде онова шише с розово масло, което се е счупило и то ще ви причини добро в края на краищата. Когато тези 2 души ви мразят, у вас се създава желание да се молите и тогава тяхната умраза се изправява. Ако тяхната умраза не може да докара у вас едно разположение да се молите, то ще имате мъчение. Някои път казвате: Не ми върви, нещо преследва ме съдбата. Никаква съдба не те преследва, ти си сам съдба на себе си. Като постъпваш криво, ти образуваш своята съдба, ако постъпваш разумно, също. Тогаз се отваря вратата, ако не си внимателен, ако туриш пръста си, може да се осакатиш при затварянето на вратата. Коя е причината? Когато затваряш вратата, дръж ръката си на страни. Едно се старай да определиш, колко е лош един човек. Търси защо е лош и за какво. Това е все едно да минаваш край пътя и да гледаш една оомба. Не я човъркай да виждаш каква е, не се интересувай. Никаква философия няма. там. Погледни я и си върви по пътя. Онези, които са поставили тази оомба, да дойдат да си я вземат. Ти не си я поставил. Превод: Не се занимавай с онези отрицателни мисли, които някои е хвърлил в пространството, или които са се породили в вас, Не се занимавай с тях. Не се занимавайте с вашите отрицателни чувства, които някои е оставил или с отрицателните постъпки. Турете кръст на всичко това. Ти питаш, кой оставил тази оомба. Не питай кой я е оставил, ти жена ти и децата ти, вземете си партушината и да ви няма там. Защото тази оомба ще експлодире и колкото по-скоро излезете, толкова по-добре. Инак ще отидете вие и къщата. Писанието казва: Фитилът е запален, скоро ще дойде една голям

експлозия в света. Досега сте я проповядвали толкоз години и когато дойде това време, вие излезте вън и оаща ви и майка ви. Каквото вземете, вземете, а пък другото оставете. Който не разбира ще каже: Ще се мре, да му мисли грешникът. Трябва да се прави правилен превод, Няма какво да се мисли за смъртта. Вие мислите за някои работи, за които аз никак не съм говорил. Ние ще минем през областта на смъртта, но праведникът ще мине и ще заmine, а грешникът ще мине и ще умре. Ако туриш дървото в огъня, то ще изгори и ще се превърне на дим и прах. Ако туриш желязото ще се нагорещи, няма да се изпари. Това желязо като го нагорещиш ще светне, но после ще раждяса. Като туриш златото и го нагорещиш, то ще се очисти. Така, че огънят, очиства дървото съдършенно, т.е. ще го превърне на дим, желязото - донякъде ще очисти, а пък златото, напълно. Сега аз желая вие като злато да минете през огъня и да се очистите. Да не кажете: Дотегна ми да страдам.

Някой казва: Мене не ме е страх от студа. Казвам: Не трябва да те е страх от студа, но трябва да имаш разумност, трябва да имаш приятелство с студа. ~~Илия~~

Една наша сестра отишла на баня и след като се измила хубаво влязла в един басейн с студена вода, дълго време стояла на душа и се върнала вцепенена, едва могли да я спасят. Почнало да излиза кръв от очите и, тази кръв я спасява. Мнозина от вас, постъпват като тази сестра, в широк смисъл на думата. Ако не в банята, то при други обстоятелства. Например от едно състояние на любов, минаваш от едно състояние на умраза. От едно състояние на крайна вяра, минаваш в едно състояние на съмнение. Те са толкоз ужасни процеси, те могат да причинят катастрофа. Казвам: Аз вървя по един крив път. Ако вървиш по закона на мъдростта, то не е един крив път, то е един прав път. Ако вървиш по пътя на любовта, също тъй. Ако не знаеш как да вървиш по този път, ти ще имаш мъчнотии. Ти може да вървиш по пътя на свободата, и ако не знаеш как да вървиш, по него можеш да имаш мъчнотии, също, не че е пътят е лош, но трябва да знаеш как да вървиш по него. Всеки ден трябва да проверявате. Ако имаш една мисъл, или едно чувство, или една постъпка, проверявай, при тези мисли, чувства и постъпки, имаш ли мир в душата си. Искаш да влезеш в една нова област. В новата област лесно може да се влезе, но в нея трябва да си свободен от всички свои отрицателни мисли. Ако имате отрицателни мисли, трябва да ги носите в много малки шишета. Човек някой път казва така: Защо Господ е допуснал злото: Христос и дяволът на едно място живеят. Христос го туря на работа. Целият ден го впряга на работа. В дома ти влезе един дявол, впрегнете го на работа. И цял ден като работи, Господа питай какво да направиш. Ако двама се карат и до вечерта се примирят и се молят на Господа: Направих една погрешка.

дърпах космите на другия. Но накрай и двамата се молят. Дяволът какво е направил през разпратата. Злото не може да ^{бъде} изпълнено от света сега. Злото най-първо трябва да го изпълдим от ума си. То ^{ще} ~~влезе~~ в чувствата ни. Като го изпълдмем и от там, то ще влезе в физическия свят, и там ще си остане. От физическия свят не може да изпълдите злото по никой начин. Ако искате да го изпълдите, то е перпетуум мобиле. ~~Ожидан~~ В физическия свят, вие разрешавате задачата на перпетуум мобиле.

Някой от вас ще каже: Не знаем кой път да хванем. Вие ^{не} сте хванали пътя още, който трябва да хванете. Досега всички вървите по разни пътища. Не сте хванали главния път. Христос казва: "Аз съм Пътят Истината и Животът". Вие като влезете в този път, трябва да тръгнете към истината и живота. Ако вървите по пътя на Истината и живота, този път е истинският. Но има само един път, Българите имат един навик: Като вървите по главния път, отивате се по пътеки в страни и после пак тръгвате по главния път. Не обича българина да върви по правия път. Той обича да върви кестерме. Та сега вие по същият начин, вие вървите по царски път и влезете по някой път в друг път. Казвам: Правият път е онзи, който внася абсолютна хармония в мислите ви. Истина е това, което внася в чувствата разширение, пълна свобода вътре. Светлина и знание е само това, което освобождава човека. Казвам: Пътят на Любовете. Пътят на знанието, пътят на свободата и Истината, това е правия път, с който трябва да се завземете. Някой път трябва да ви държа оеседа, Какво нещо е християнска етика и етика на новото учение. Аз сега между вас постъпвам съобразно с вашата етика. Още не сте ме виждали, рядко съм се проявявал с новата етика. Много строежи на езика не са правилни. На всеки език, строежът е според степента на развитието на народа. Англичанинът, понеже, е дошъл до края на своята индивидуалност, той изразява това с езика си. Англичанинът казва: Ай ам, - Аз съм. Англичанинът ще каже: Аз съм човек. Човек съм. Значи: Англичанинът употребява думата: Аз, а пък в други езици може да избегнете думата "Аз". Има един език, който е безличен.

Музиката, това е стенография на живота. Един тон е събор от думи. Един тон трябва да го преведеш. Как ще преведеш музиката в чувствата, в живота. Трябва да приведеш музиката, за да разоереш вътрешния и смисъл. Ако направиш правилен превод на известни тонове, те ще ти допринесат нещо. Ако аз свиря нещо и нищо не ви ползува, тогава какво значение може да има това свирене. Когато аз съм уморен и имам свободно време, вземам да си посвирия. Големи парчета не свиря, като на Бетовен. Те са големи гости, но скъпи. Такъв голям обед много мъчно се приготвя, но някой малък обяд, някой малък музикален сюжет.

Свиря 15-20 минути, после туря цигулката на място. Някой от вас знае да свирите на китара, някои на мандолина. Минавам някой път и слушам една сестра свиря, да свиря на локarina. Но тези от вас, които не знае да свирите, аз ви препоръчал да прекачите едно малко тъпанче. Ако не знае нищо да свирите, непременно трябва да имате един музикален инструмент, или поне една харбука. И така да се освободите от всички онези, неща, които сковават вашия ум. Ние сме сковани и трябва много голяма разтривка. Сковани са хората, не могат да мислят хората, не могат да чувствуват, не помагат да постъпват. Някои ще каже; Как ще бия тъпан. Че вие биете тъпан. Да знаеш как да биеш тъпана. Друго яче жив тъпан биеш.

Сегашната основна мисъл: Гърбът ви не трябва да има голяма гърбица, задницата ви да не е много изпъкнала. Гърдите ви отпред трябва да са развити, а пък коремът да има всичкото благоприличие, да не изпъква много, да се оттегли малко. Искате капитан да стане. Не. Главата е горе. Като се пусне права линия, главата трябва да бъде с един милиметър отпред. Челото с един милиметър най-малко трябва да е по-навън от гърдите, а гърдите трябва да са с два милиметра по навътре от корема. Коремът да има благоприличие, това е само за пояснение.

Ако туриш ред и порядък в своите мисли, чувства и постъпки, ще може да заповядваш на главата си, на гърдите си, на тялото си. Ако ме слушате, ще ви покажа някои правила с които да си служите. Това не са правила, това са упражнения.

Ръцете на раменете с стиснати юмруци - ще поемете въздух, след това ръцете напред и ще издишате, ще бъдете с отворени пръсти. Постепенно ръцете отиват надолу. Когато ръцете отиват от раменете, и напред и надолу, става издишането. След това издигате ръцете на раменете си и поемате въздух. Като издигате ръцете нагоре, свивате пръстите на ръцете. А когато ги изнасяте напред, отваряте пръстите на ръцете при издишането.

ТАЙНА МОЛИТВА.